

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V X Y Z

Nr

1. Obiekt

KAMIENICA

2. Czas powstania

180. XVII w., 1867-75

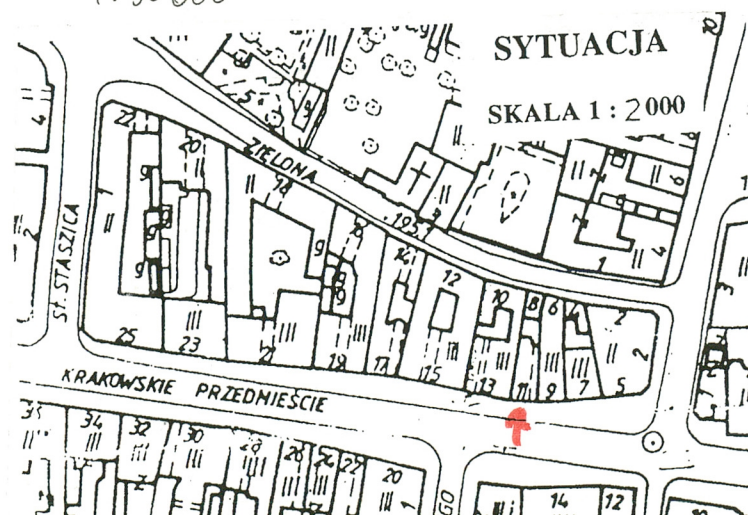
3. Miejscowość

LUBLIN

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

1:50 000

4. Adres

20 -002 Lublin
ul. Krakowskie Przedmieście 11
nr hipoteczny
nr działki 37

5. Przynależność administracyjna

lubelskie
województwo
lubelski miasto LUBLIN
powiat gmina

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna przed II 1999

województwo lubelskie
gmina loco

8. Właściciel i jego adres

9. Użytkownik i jego adres

mieszkania prywatne, lokale handlowo –
usługowe;

10. Rejestr zabytków

A/ 620 31.07.1972 r.
Nr.....data.....

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

W 1683 r. stał na omawianej działce zrujnowany dom Agnieszki Kwiatkowskiej, wdowie po Stanisławie Korkowszczyku. W tym czasie dom nazywany był „Kwiatkowskim”. W przytoczonym roku odkupiony został przez bliżej nieznanego Wojciecha Nożyńskiego. Częściowo murowana kamienica musiała powstać, na miejscu starego domu, w l. 80. XVII w., bowiem odnotowana jest w 1690 r. jako „Lapidea Grzymałowska”, własność Wojciecha Grzymałowskiego, a następnie jego dziedziców: syna Kazimierza, jego żony Marianny oraz jego syna z pierwszego małżeństwa Marcina. Na pocz. XVIII w. obiekt był własnością spadkobierców Grzymałowskich – Andrzeja i Marianny Muszyńskich oraz Wojciecha Nożyńskiego. Przed 1723 r. kamienica należała do bliżej nie znanych Prokopowiczów, a następnie Staszewskich, natomiast w podanym roku została kupiona przez Pawła i Agnieszkę Jakubowskich, którzy odsprzedali ją Janowi i Zofii Kaleckim w 1756 r. Syn Kaleckich Grzegorz, 21 lat później odsprzedał połowę kamienicy Karolowi i Rozalii Krebsom, właścicielom sąsiedniej kamienicy nr 13. Drugi syn Kaleckich – Dominik, swoją część wydzierżawił. W 1782 r. Karol Krebs – właściciel całej nieruchomości – ożeniony po raz wtóry z Teresą z Weberów, odsprzedał posesję winiarzowi Leonowi Szogunie, który w 1827 r. sprzedał ją Konstantemu i Katarzynie Koźmińskim. W 1846 r. kamienica była opisywana jako: jednopietrowa, kryta dachem dwuspadowym, konstrukcji krokwiowo – płatwiowej ze stolcami, poszytym dachówką holenderską. Towarzyszyła jej jednopietrowa, kryta gontem oficyna, z wejściem od ul. Zielonej. Parter kamienicy był sklepiiony i posiadał podłogi z desek sosnowych. Na piętrze były dekoracyjne parkiety sosnowo – dębowe oraz „rosyjskie” piece. Fasada kamienicy jak obecnie, była trójosiowa, zwieńczona gzymsem. Na parterze, oprócz bramy do sieni przejazdowej znajdowały się małe okna zaopatrzone w okiennice. Okna na piętrze posiadały żaluzje. Od podwórza znajdował się okno weneckie. Wzdłuż elewacji podwórza biegły drewniane ganki komunikacyjne. Nadbudowa II p. nastąpiła prawdopodobnie między 1867 a 1875 r., z inicjatywy Koźmińskich.

c.d. na wkładce

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacja, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

SYTUACJA: Kamienica położona w śródmieściu Lublina, w kwartale zabudowy ograniczonym ul.: Krakowskie Przedmieście, Staszica, Zieloną i Świętoduską. Usytuowana w zabudowie zwartej pn. pierzei ul. Krakowskie Przedmieście, fasadą, zwrócona na pd. Zajmuje pd. część działki o wydłużonym, czworobocznym kształcie, zwężającym się w głąb. Komunikacja z obiektem od frontu i tyłu, za pośrednictwem wewnętrznego, prostokątnego podwórza, do którego wejście poprzez sień przelotową oficyny tylnej, która zamyka działkę od pn.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA:

Ściany – murowane z cegły, na zaprawie wapienno – piaskowej, w częściach przebudowanych cementowo – wapiennej, obustronnie tynkowane;

Fundamenty – murowane z cegły, na zaprawie wapienno – piaskowej;

Stropy i sklepienia – parter sklepiiony kolebką (sień) i kolebką z lunetami; piwnice – kolebkami;

Dachy – konstrukcja drewniana, krokwiowo – stolcowa.

Pokrycie dachu – blacha ocynkowana;

Posadzki i podłogi – parter - posadzki kamienne, lastriko, terakota, I p. – lastriko, wykładzina;

Schody – klatka schodowa zewnętrzna murowana, wielobiegowa, z podestami, schody żelbetowe.

Okna – stolarka drewniana, współczesna, wg. tradycyjnych wzorów – okna ościeżnicowe, dwuskrzydłowe z nadświetlami; na parterze – wielokoformatowe witryny sklepowe, bez podziałów.

RZUT: Kamienica na planie prostokąta lekko zwężającego się ku pn., dwutraktowa, dwudzielna z wąską sienią przelotową, przesuniętą z osi ku wsch., w połowie długości zamkniętą. Piwnice w układzie analogicznym jak wyższe kondygnacje.

BRYŁA: Kamienica trójkondygnacyjna, przekryta dachem dwuspadowym, kalenicowym, z wyodrębnioną z bryły klatką schodową, dobudowaną od tyłu po stronie zach., podpiwniczona.

ELEWACJE: *Fasada* trójkondygnacyjna, trójosiowa, na gładkim cokole. Osie wyznaczone przez symetrycznie rozłożone, prostokątne otwory w profilowanych obramieniach. W kierunku pionowym ściana podzielona gładkim oprofilowanym fryzem, między parterem a I p. Okna I p. zdobione nadprożami w postaci trójkątnych tympanonów, wspartych na wolutowych konsolach. Gzyms podokienny wspólny dla wszystkich okien tego poziomu. Okna II p., gładko obramione, wsparte na profilowanych podokiennikach. Lico elewacji boniowane, w postaci równoległych gładkich pasów. Na parterze bonie szersze i klinowo ułożone nad otworami. Fasadę wieńczy silnie wybity do przodu gzyms, wsparty na kroksztynach, dekorowanych liśćmi akantu, wolutami i rozetami. *Elewacja tylna* gładka, przepruta otworami. *Brak pionowych ganków komunikacyjnych.*

WNĘTRZE i WYPOSAŻENIE: brak elementów do odnotowania;

INSTALACJE: wod. – kan., elektryczna, odgromowa;

14. Kubatura

875 m³

15. Powierzchnia użytkowa

297 m²

16. Przeznaczenie pierwotne

mieszkalne

17. Użytkowanie obecne

mieszkalno - usługowe

18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja

1948 r. – remont, adaptacja parteru na sklep rybny; zmiana kształtu i funkcji otworów, wprowadzenie gładkiego cokołu fasady, pokrycie parteru boniowaniem; *Inspekcja Budowlana, sygn. 2100, Projekt urządzenia sklepu dla Centrali Rybnej..., proj. Tadeusz Witkowski, APL.*

1949 r. – remont zabezpieczający, ankrowanie, przemurowanie zagrożonych partii muru od ul. Zielonej, naprawa pokrycia dachu. *Inspekcja Budowlana, sygn. 2100.*

1968 r. – przebudowa schodów obsługujących kamienicę i oficynę; *Teczka obiektu WUOZ.*

1974 r. – remont elewacji; *Teczka obiektu WUOZ.*

1991 r. – remont elewacji, wykonanie otworu okiennie – drzwiowego na parterze od ul. Zielonej. *Teczka obiektu WUOZ.*

19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie, instalacje)

Stan techniczny dobry. W trakcie remontów i adaptacji zatarto większość cech pierwotnych wnętrza.

20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Konserwatorska aranżacja wnętrz, nawiązująca do stanu pierwotnego.

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

AmL 1465-1810, sygn. 44, k. 150, APL.
AmL 1465-1810, sygn. 46, k. 341 v., APL.
AmL 1465-1810, sygn. 109, k. 208, APL.
AmL 1465-1810, sygn. 168, k. 168, APL.
AmL 1465-1810, sygn. 60, k. 1, APL.
AmL 1874-1915, sygn. 7064, APL.
Akta luźne, sygn. 84, k. 40.
Akta luźne, sygn. 75, k. 50.
BNwL, WH 86, dz. II.
WNwL, WH 86, dz. II.
Inspekcja Budowlana, sygn. 2100, APL.
Teczka obiektu, SOZ Lublin.

22. Bibliografia

1. Michalska G., Kamienica przy ul. Krakowskie Przedmieście 11 / Zielona 8 w Lublinie.
Rozpoznanie historyczne i wytyczne konserwatorskie, Lublin, 1992 r., w pos. SOZ Lublin.

23. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst dr Grażyna Michalska 2004 r.

plany, rysunki

zdjęcia fotograf. mgr J. Studziński

miejsce przechowywania negatywów WUOZ Lublin

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

wkładka do karty ewidencyjnej zabytków architektury i budownictwa
- szt. 1

1. Miejscowość.....	2. Gmina.....	3. Województwo.....	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
LUBLIN	LOCO	LUBELSKIE	KAMIENICA	tekst cd. FOT.

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu c.d.:

W ów czas zmieniono pokrycie dachu na blachę i podwyższono o jedną kondygnację oficynę. W latach 1867 – 1875 kamienica pozostawała w rękach następujących rodzin: 1874 r. – Pinkwas i Brejndla Goldkrautowie; od 1894 r. – ich dzieci: Albert, Abram i Dowojra; 1894 r. – Mosiek, Chaja Lerner; 1938 r. – Chiel Hirsza Bluzajd, już wcześniej posiadający zabezpieczenie na kamienicy sumy pożyczone Lernerom. W okresie międzywojennym (1932 r.) fasada kamienicy wyposażona była w balkon, który został usunięty około 1936 r. Strych kamienicy był mieszkalny. Od 1937 r. kamienica posiadała instalacje: elektryczną i wod. – kan. Podwórce było wybrukowane kamieniem. Na parterze frontu mieścił się sklep Arona Bluzajda „Skład Futer”. W 1939 r. Bluzajdowie zaplanowali przebudowę kamienicy, w związku z czym został wykonany projekt techniczny, przewidujący m. in. wybudowanie klatki schodowej w tylnym traktie oraz unowocześnienie witryn sklepowych na parterze fasady. Wybuch wojny pokrzyżował te plany. W porównaniu ze stanem dzisiejszym jedynie parter był ukształtowany odmiennie. Nie posiadał boniowania, natomiast między otworami, o funkcji jak dzisiaj, występowały płytkie, prostokątne pływiny, gdzie umieszczano reklamy. W 1946 r. Chiel Bluzajd odsprzedał nieruchomość: (1/3), Obecnie kamienica pozostaje w rękach spadkobierców wymienionych.

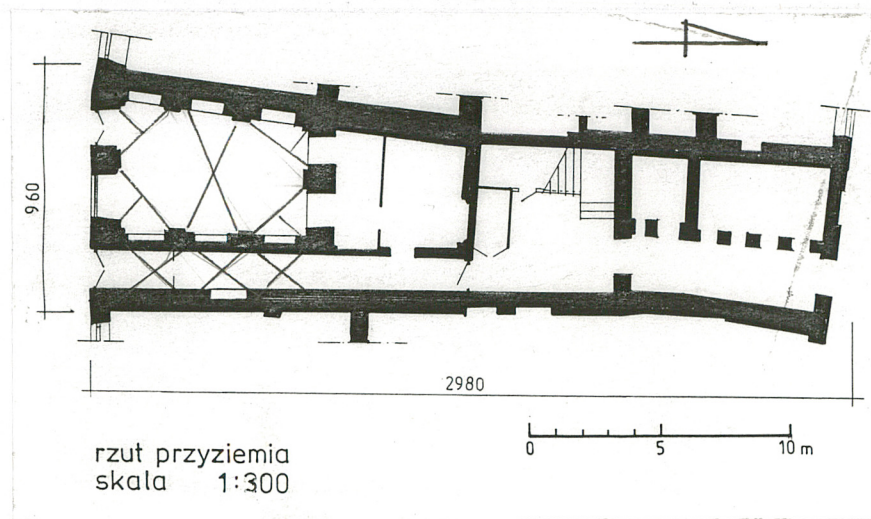
FRAGMENT FASADY

POMIESZCZENIE PARTERU W TRAKCIE FRONTOWYM

Wkładkę założył: Grażyna Michalska 01. 2004 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: WOODZ Lublin

ELEWACJA W PODWÓRZU